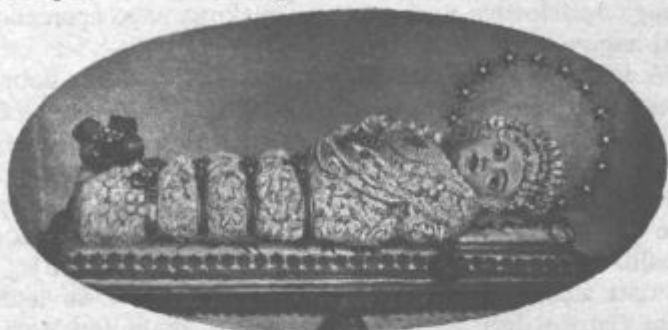

Marijikin ogravec

Izhaja vsak mesec 8.

Vrežuje ga na čast Deteti Marijki: Klekl Jož., vp. pleb., Črensovec
Cena: na skupni naslov 4 Din letno, na posamezni naslov: za naročnike Novin i Mar. Lista 5 Din. Za naročnike samo Mar. ograc. 10 Din letno. V inozem. se pošilja z M. Listom brezplačno.

Škapulirska Devica Marija

Jula 16. obhaja sv. Mati cerkev god karmelske ali škapulirske Device Marije. Ka je škapulir? Škapulir je mala oblekica, štero dobre duše nosijo okoli šinjeka, ka eden konec visi na prsi, drug pa na hrbet. Redovne osebe majo velki škapulir i ga nosijo odzvuina na teli. Redovne osebe so redoniki i redovnice, bratje i nune. Drugi verniki pa nosijo škapulir na teli pod oblekov.

Škapulirov je več vrst. Sveta Mati Cerkev časti karmelsko-ga 16. jula. Bl. Devici Mariji na čast so se po Jezušovim vnebohodi zbrale pobožne duše na gori Karmel i jo začele tu goreče častiti. Ar so na gori Karmel bile te duše zbrane i ar so tu postavile gor Mariji na čast kapelico, so se zvale redovniki Karmelske Device. Dobroj materi se je jako dopadnola ta po-

božnost. Svojo karmelsko deco je zagovarjala proti preganjanji i samoga Jezušovoga namestnika, rimskoga papo spomenola, naj te red zagovori jo.

V dokaz svoje velike lübezni do toga reda, je dobra mati nebeska dala posebno znamenje redovniki svetomi Stock Šimoni. Dala njemi je škapulir. I gda njemi ga je dala, je oblübila veliko, neizmerno veliko miloščo tistim, ki do te škapulir nosili.

Ka njim je obečala? Obečala njim je: 1. **Ka ogenj peklen-ski ne bo žgao tistih, ki do v čistoti poleg svojega stana škapu-lir nosili.** To veliko pomeni, ka se po Marijinih prošnjaj ne po-gübi tisti zakonski, ki zakonsko čistočo drži i ne ledični, ki ledično čistočo drži, če nosita karmelski škapulir. Marija tem düšam sprosi miloščo srečne smrti.

2. **Ka prvo soboto po smrti reši škapulir nošeče düše oči-ščilišča ali purgatoriuma, če po sredaj petkaj i sobotaj njej na čast mesa ne jejo.** Kak velika dobrota je to? Vnoga i vnoga leta, celo še prek sto let trpijo vnoge düše v žarečem ognji prle kak se njim neba odpre. Marija pa tiste, ki škapulir nosijo, pü-sti samo par dni trpeti. Njene skuze pogasijo ogenj njihov. Dečica, se vam ne büdi žela po karmelskom škapuliri ?

Zvezdice

Nepovabljeni gost.

Moder Salon je pozvao ednok na obed vso najplemenitejšo gospodo Aten. Razveseljávali so jo vsi najbolši umetniki s pesmami in igrov. Že se je začnola veselica, gda se prikaže edna slabo oblečena deklica z svojim malovrednim instrumentom. Nišče je nej poznao: neje tüdi bila od nikoga povabljen na obed, a vseedno so jo trpeli v svojoj družbi i so je ne vö zgonili.

Pesmarje i muzikašje, po vrsti kažejo vsaki svoje zmožnosti i niednomi ne sfali vroče ploskanje gostov. Ar je deklici nišče ne brano, je tüdi ona, gda je nanjo red prišeo, najprej stopila i začnola svojo pesem. Pomali, počasi, začne njeni čisti, gladek, angelsko lepi glas zanimati, bole kak vsi drugi, goste, ki so se že navolili telikajšega spevanja ino igre. Njuv obraz je zadovoljniji gratajo, njuve oči jo nepremično gledajo, njuva srca se pa na-punijo z nepopoisanov sladkostjov. Gda je končalo, ploskanje je bilo navdušeno, vsi se njej bližajo ... a v tistom trenotki pre-mine; bila je boginja igre.

Tüdi na obedi, na gostüvanji, našega življenja more biti eden nepovabljeni gost »Jezuš,« šteri, či njemi dovolimo spevati, bo zagvišno prvi izmed vseh pesmarov i nas bo očaro s svojim glasom.

Da pa, či ščemo ka notri stopi, te **Nepovabljeni gost**, je neobhodno potreben eden mali trüd; ravno tisti, šteroga je napravo Salon: **Dveri njemi moramo odpreti...**

Dveri vsikdar odprete.

Neka škotska legenda nam pripovedavle od matere dovica, štero je jedini sin zapüsto i svoj dom, odišeo daleč, jako daleč i tam živo strašno grešno življenje. Sirota mati je neprestano jokala i goreče molila za svojega sina.

Že preci let je preteklo, gda se je te sin zdramo, si zmislo na svojo zapüščeno mater i se napoto proti domi. Ar neje šteo, da bi ga drugi vidili, je prišeo domo koli polnoči, počasi, kak najbole potihoma, gvišen, ka v prazno hišo stopi. A zmešao se je, ar hišne dveri so bile na stežaj odprete, v bližini pa mati, štera ga je sprejela z močnim krikom od velkoga veselja, ga obinola i k svojemi srci pritšnola.

Gda sta se od veselja zjokaal, pita sin, ves začüdeni mater: **Mati, zakaj ste pa toga hipa dveri odprete držali?**

Viš, sinek — je jemi odgovorila, od tistoga hipa kak si me ti zapüsto, so niti eden trenotek ne doli zaprete bile. Gvišna sam bila, ka te tüdi Bog nazaj pripela i sam želela, ka bi dveri, šteroga šte hipa bi se povrno vsigdar, odprete najšeo, v znamenje moje velke lübezni do tebe, i da bi zarazmo ka sam pripravljena bila te v vsaki hip sprejeti za svojega sina.

V istom stališi so dveri lübezni Jezušovoga srca, vsikdar so nam odprete. Štošte pride, s šteroga šte kraja i šterikoli hip, je vsikdar odprete najde. Sv. pismo pravi, ka golob, šteri je pri potopi z barke püščen niti edne veke ne najšo na štero bi si seo, se je nazaj povrno v barko i Noe ga je z veseljom prijaol i ga na varno mesto djao. Ravno tak napravi Jezuš, gda se k njemi nazaj povrne kakša trüdna, slaba düša, jo lübeznivo prijme i v svoje srce skrije.

S tem smo lepe prilike od »Zvezdic« dokončali. Poslao nam je eden mladenček, ki se v dalnoj tujini pripravla, ka bi postao misijonar Gospodov. Za trüd, šteroga je meo pri sestavljanji Zvezdic za našo mladino, njemi želemo iz srca, naj bo zvezda v nogim poganom, ka pridejo po njej k Jezuš. Vr.

Franček bi rad velik bio

Franček je mali bio,
To ne njem' bilo prav,
Nezmerno rad bi že kadio ...
Ve močen je i zdrav.
Bom velik dečko pravo je,

— Se prigne dol po čik,
Nažgao si ga. Potegno je,
I kašlao: ik, ik, ik.
Pa ka je to? Je zemletres?
Al' smrt je prišla že?
Vrti se svet, on meče črez ...
Reči zdihavle te:

Marijika pomagaj mi,
Jaz bodem mogo mret,
Nebeska vrata odpri mi,
Trpim nedužen cvet ...

— Ti jaz že dam zdihavati —
Se mati oglasi,
Gda začne s šibov mazati,
Ga včasi ozdravi.

Franček pa mali bio,
To njemi zdaj je prav, ...
Več ne bi rad za svet kadio,
Je ostao močen, zdrav.

Srčen

Dečica pri sv. obhajili je spodobna pravim angelom.

Pišemo si

Prečastiti gospod! Jako se mi dopadne Marijikin Ogracek, rad ga čtem i vsikdar že komaj čakam, gda pride znova novi. Posebno težko sam čakao to številko, ar sem skleno, da se bom toliko časa trüdio, dokeč ne rešim obe vganki. —

Bakovci, Jablanovec, Lajči. — Dragi Lajči! Tvoj trüd ne je bio zaman, drügoč se ravnotak ravnaj! — Stric.

Lübi nam Stric! Iz srca se njim zahvalim na lepoj pesmici v čast Male Cvetke. Prav je prišla, ravno sem se pripravljala za prvo sv. obhajilo. Na pamat sam se jo navčila. Jaz hodim v drügi razred. Moja dve leti mlajša sestra Trezika pa v prvoga. Pa vendar tüdi ona bila pripüščena k prvomi sv. obhajili. To pa zato, ka je preveč no preveč želela Jezušeka k sebi dobiti. Znala je pa tüdi potreben verski navuk. Srečnive sve z sesticov, ka je prišo Jezušek k nama. Sve ga prosile, naj da mami zdrav-

je, ajteki stanovitnost, nama pa obdržati nedužnost, kak sve jo mele na den prvoga sv. prečiščavanja. — Odranci, Hajdinjak Jelena. — Draga Lenčika! Veselim se vajinom blaženstvu pa isto prosim od Jezušeka, ka sta vidve prosile. — Stric.

Dragi nam Stric! Z bratom vaj lepo pozdravlala i naznjava, ka vsaki večer zmoliva za vas eden Očanaš pa edno Zdravo Marijo, naj vas dober Bog ešče dugo žive, ka te nam dugo mogli pisati te lepi listek »Marijikin Ograček«, šteri je že teliko dece spravo na pravo pot. Moj braček ešče ne ve čteti, pa njemi jaz moram naprej, on pa posluša z celoga srca rad. Ne zamerite dragi stric, ka sam vam na god ne pisala, ve sam Jezusa i Marijo prosila za vas, naj vas čuvata v noči i vudne, po smrti pa naj vas vsi angelje sprevaljajo v Jezušovo nebesko Kraljestvo. Lipovci, Ulen Anica. — Draga Anica! Z bračekom vred sprejmita mojo zahvalo za pobožne molitve. Molitev je najlepša hvala za doblene dobrote. Naj Marijika tudi vaj čuva na pravoj poti, ka ednok vsi pridemo v nebeski Marijikin Ograček. O kak lepo bo tam! — Stric

Dragi Stric! Lepo vas pozdravim z dvema bratoma želem, da bi dugo živeli i pisali za nas deco Marijikin Ograček. Že drugo leto ga mam. Najraj čtem pesmico »Mlada misijonarja«. Lepa je tudi pripovedka »Noni in Mani«. Daleč mam v šolo, hodim v prvi razred i se dobro včim. Mi deca smo jako veseli. Gđa mo stari, se več ne bomo veselili. Zdaj pa z Bogom!

Krašče, Šinko Ana. — Draga Anika! Stric so že ne mladi, pa so li vsikdar veseli. Ki lübi Boga, je vsikdar veseli. V nebesaj pa takši postanejo čeravno so stari, mladi i mladost njim nikdar ne mine. Dečica lübite Boga. — Stric

Dragi vrednik M. Ogračka! Jaz se vam zahvalüjem na vašem trüdi, ka tak lepo čtenje pride v M. Ograček. Komaj čakam, gđa pride to lepo čtenje v našem slovenskom jeziki

Garešnica, Hrvatska, Rožman Terezija, uč. III. razreda. Draga Trezika! Jako me veseli, ka iz dalne Hrvatske misliš na svoj mili rojstni kraj i sladko materno reč i še celo, ka rešavaš vganke. Marijika naj te obdrži na dobroj poti — Stric.

Dragi Stric! Oba vküp vas pozdravlava, pa Mariji Pomočnici zročiva. Jaz števek sam zložo pesmici dve. V ednoj mam veliko želo do gledanja Jezušovoga v nebi, v drugoj pa odkrivam lübezen do Slovenske Krajine, štera pröbiva kak cerkev v mojem

srci. — Markišavci, Drvarič Štefan i Popijoč, Kristina. — Draga dečica! Tudi vaj naj čuva Marija Pomočnica, ka ostaneta čistiva i ka ta mela vsikdar želo po nebesaj i srčno ljubila svoj rojstni kraj. — Stric.

Dragi Stric! Dnes prvič se povrnem k vam i pišem, da mi je Ograček jako povoli. Vgono sam tudi obe vganki. — Mostje, Šalika Martin. — Dragi Tinek! Ograček se ti dopadne, prav je tak. Navuki njegovi naj obrodijo stoteri sad v tvojoj duši, to ti žele — Stric.

Dragi Stric! Želem vam zdravje od Gospoda Boga i Marijike. Zdaj pa z Bogom! — Zamostje, Hozjan Ana. — Draga Ančika. Zdravje želem tudi jaz tebi za dušo i telo. — Stric.

Dragi Stric! Pozdravljam vas iz te lepe Slovenske Krajine pa vam želem obilno božega blagoslova pri vašem trüdapunom deli, da bi mogli še mnogo let vrejšvati te lepi listek Marijiki na čast. Kraljica Majnikova pomagaj vam!

Mostje, Brünec Slavko. — Dragi Slavko! Istina, trüdapuno je delo vrejšvati dober krščanski list, ali te trüd rad prenesem, ar ljubim vaše duše, štere so tak drage. Jezuš je s svojim življenjom odküpo. — Stric.

Dragi Stric! Lepo vas pozdravljam i vam želem dosta zdravih let, da te nam malim dosta lejko pisali v Marijikim Ograček, da to nam malim preveč trbej. M. Sobota, Horvat Zita. — Draga Zitika! Priznaš, da je malim Marijin Ograček potreben. Prav pišeš. Malim ga pišemo, ka gda velki postanete v teli, v duši ostanete mali, ponizni, kak nedužna dečica, Bogi dopadlivi. — Stric.

Dragi stric! Prisrčno vas pozdravljam i vse najbousše želem na tom i drugom sveti. Bog daj, da bi nas šče dosta let včili častiti Marijo i Boga v Marijinom Ogračeki. Najraj čtem povest »Noni in Mani«. Marija, Kralica majnikova, naj vas pripela ednok v nebesa. Ižakovci, Mesarič Štefan. — Dragi Števek! »Noni in Mani« je prišla h konci. Jeli, kak Bog plača dobro delo. Tak plača tebi tudi, ka širiš Marijin Ograček. Kak boš ednok veseli za te trüd! — Stric.

Prečastiti Stric! Dnes mi z veseljo prebiramo vaš list. Častiti duhovni pastir, vse sreče ste nam vir. Paste nas le ovčice i včite istine bože. Lubi Jezuš blagoslovi vas, Mati Marija podpiraj vas. Lipovci, Baligač Katica. — Draga Katica! Lepe

so tvoje reči, Bogi naj bo hvala za veliko dobroto, ka lejko kaj včinim za vaše nedužne duše. — Stric.

Prečastiti gospod, predragi naš Striček! Dnes vam obprvim pišem i vam želem, ka vam vaše duhovniško srce žele. — Posebno, da bi ešče dugo mogli vrejšuvati Marijin Ograček, šteri nam telko nedužnoga veselja spravla. Moja sestra Milika, dozdajšnja širitelica je šolo zapustila i odišla služiti. Zdaj jaz širim z bratom Jožekom Marijin Ograček. V šolo radiva hodiva, vsako nedelo k meši i stariše bogava, šteri vas tudi dajo lepo pozdraviti. — Gerlinci, Vogrinčič Herman. — Marijika naj ti plača, dragi Hermanek gorečnost kak i Jožeki. Vse vas pozdravlja — Stric.

Pozdravljeni, Stric! Želem vam lübo zdravje i vse najbolše na tom sveti, v nebeskom kralestvi pa najjake mesto zadobiti. — Beltinci, Smodiš Katica. — Isto želem jaz i tebi, draga Katrica. — Stric.

Dragi Stric! Jaz z dvema bratecoma i sestricami goreče prosim za svojega vüčeka misijonara, ki so l. 1929 odišli glasiti poganom Jezušovo sveto vero. To naznanjam v Marijikinom Ogračeki, šteroga naročnica sam i šteroga tak rada mam. — Rogaševci, Nemec Helena. — Draga Lenčika! To je jako lepo, sveto delo, ka moliš za misijonare. O da bi to delala vsa deca, gda se v cerkvi slabo oponaša. Koliko duš bi več meo te dober Jezuš! — Stric.

Dragi Stric! Zdaj se vam obprvim oglasim i vam naznanjam, da rad čtem Marijikin Ograček. O da bi nam ga šče dosta let pošilali. — Ižakovci, Gorenčec Štefan. — Dragi Števek! Vüпам se, ka va se odsehmao večkrat vidla pri vgankaj. Vsako dete, štero od malemalü začne dobre reči premišlavati, ne zajde na slaba pota. — Stric.

Dragi Stric! Jaz sam se trüdo, da bi vganke rešo, ne vem če sam je. — Hotiza, Horvat Ivan. — Dragi Vanek! Tvoj trüd neje bio zaman. — Stric.

Dragi Stric! Lepo vas pozdravljam i naznanjam, da sam rešila obe vganki. Vančaves, Gider Marija. — Draga Marička! Veseli me tvoje prizadevanje. Le tak naprej. — Stric.

Dragi Stric! Obprvim prihajam k vam. Že dve leti mam Marijikin Ograček i ga jako rad čtem. — Gornja Bistrica, Törnär Anton. — Dragi Tonček! Obprvim si prišeo pa jeli, ka to ne bo zadnje? Vüпам se, ka se večkrat oglasiš. — Stric.

Dragi naš Striček! Najlepše vas dam pozdraviti i vse najbouse vam želem. M. Ograček že drugo leto mam i ga rada čtem. — V. Polana, Žalig Anica. — Draga Anica! Ki rad čte M. Ograček, zgradi v svojoj duši pravi, živ Marijikin Ograček, šteri je pun z nebeskimi rožicami: poniznostjov, čistočov, pokornostjov, bogabojaznostjov. Naj tvoja duša tudi ma takši ograček, ti žele — Stric.

Dragi naš Striček! Ar se še iz V. Polane nieden ne oglaso, vam jaz napišem par vrstic, s šterimi vas najlepše pozdravim i želem najbouse. Rad čtem i tudi širim M. Ograček. — V. Polana, Gerič Joško. — Dragi Joško! Lepo od tebe, ka ščeš rešiti čast Polančanov i ka širiš Ograček. Kak vidiš iz gornjega dopisa, se je Žaligova Anica tudi zglasila. Kem več Ogračkov boš meo, tem več dobrega včiniš za božo čast. To te naj podžiga pri širjenji. — Stric.

Prelübi Stric! Veseloga srca vas pozdravljam jaz Micika i vam želem od ljuboga Jezusa zdravje. Čeravno sam betežna i me žalost obhaja, vendar mam troje veliko veselje 1. je Marijikin Ograček, 2. včenje v šoli i 3. moji starši i naš vrli ka-tehet, ki me pripravljajo na prvo sveto obhajilo. Jezuseka prosim za zdravje i tudi vi, dragi stric, molite za mene. Jaz vam želem dugo življenje, ka te gradili Marijikin Ograček, mi, nedužna dečica mo pa sadili rožice v njem i je pleli, naj ne zraste trnje v Marijikinom Ogračeki. — Vidonci, Gumilar Micika. — Draga Micika! Na tvoje lepe reči dam ete kratek odgovor. Si zdrava. Deklica, štera tak lepo piše, kak ti, ma popolno duševno zdravje, šteroga sad ne more biti drugo, kak velika plača v nebesaj. Slabo telovno zdravje ti povekšavla duševno. Pa gda ti dober Jezus popunoma okrepi dušo z jakostmi, pride tudi telovno zdravje. Jaz pa drage vole opravlam molitve za tebe. — Stric.

Dragi Stric! Okinčali smo križ, počastili Jezuseka i Marijiko. Svoje srce tudi ščemo okinčati i prelüblenoga Jezusa več nikdar ne razžaliti. Komaj čakam, gda dobim z vaših dobrotlivih rok Marijikin Ograček. — Pertoča, Kous Jozefa. — Draga Sefika! Srce tisti ma najbole okinčano, ki se dobro prečisti! Okinčaj si je dostakrat! — Stric.

Dragi Stric! Z velikim veseljem pišem to dopisnico i vam želem lübo zdravje, štero mi vsi mam. V M. Ogračeki je lepo

čtenje. — Markišavci, Drvarič Terezija. — Draga Trezika! Kak mi ti z veseljom pišeš, tak jaz z veseljom čtem tvoje vrstice. Ti pišeš, ar lübiš Marijiko, zato čtem rad tvoje pisemce. Rasi v Marijikinoj lübezni! — Stric.

Dragi Stric! — Küšnem vam roko i se vam zahvalim za M. Ograček. Zato ga mam rad, ka je to pravi krščanski list. — Odranci, Hajdinjak Martin. — Dragi Tinek! Prav maš, M. Ograček je pravi krščanski list. V niednoj hiši Slov. Krajine, gde je mladina, ne bi smeo faliti. — Stric.

Pozdravljeni, Stric! — Tüdi jaz vam pišem par vrstic. Želem vam od lüboga Boga i Marije Pomočnice kristjanov vse dobro na tom i onom sveti. Ograček se mi jako dopadne. — Melinci, Maroša Štefan. — Naj Marijika, dragi Števek, tüdi tebe blagoslovi. — Stric.

Dragi Stric! Prvič prihajam k vam i vam želem, da bi dugo živeli i širili med nas Marijikin Ograček. — Markišavci, Knez Irena. — Draga Irenka! Tvoje pismo mi svedoči, ka si ešče s trdimi prstami pisala. Tem bole me pa to veseli, ar vidim ž njega tvojo gorečnost za božo čast. Ostani nadale tüdi tak goreča! — Stric.

Vel. g. vrednik M. Ogračeka! Prvikrat vam pišem i se vam zahvalüjem, da redno dobivam M. Ograček. Veselo i rad ga čtem. Rešo sam vganke, ata i mama pravita, da dobro. — Grubišno polje, Hrvatska, Slavko Stanko. — Dragi Stanko! Z daleka misliš na mene, veseliš se M. Ogračeki, vganko vgonjavaš. Dobro si vgono. Lübezen, štero maš do lepoga čtenja, ohrani, to pa bo tebe ohranilo. Pozdravljam te s starši. — Stric.

Kaj je Marijin vrtec?

Marijin vrtec je cerkveno združenje otrok, ki se pod Marijinim varstvom navdušujejo za bogoljubno življenje.

Nežna ljubezen do Marije je znak vsakega nedolžnega otroka. Otroci v Marijinem vrtcu se pa še na poseben način posvetijo Mariji. Kakor sončnica za soncem, tako se obračajo oni za Marijo. Po njenem zgledu vedno bolj ljubijo Jezuša in radi molijo. Doma in v šoli z veseljem poslušajo, so ponižni in odkritosrčni, do vsakega vljudni in prijazni, v obleki

skromni, pa so tudi radi veseli, — skratka, plemenitega srca so. Podobni so prijetno dišečim rožicam v vrtu, saj delajo s svojim lepim življenjem veselje Jezusu in Mariji, svojim staršem in vsem, ki jih poznajo.

Otrok, ki hoče stopiti v Marijin vrtec, mora dobiti za to dovoljenje od svojih staršev. Starši pa dajo tako dovoljenje prav radi in so še hvaležni Mariji, da je prav njihovega otroka poklicala v svojo družino.

Kdor se vpiše v Marijin vrtec, pa ni še takoj sprejet, ampak ostane nekaj časa na preizkušnji. V tem času si mora še prav posebno prizadevati, da je v vsem vzoren. Sicer se ne sme pustiti k slovesnemu sprejemu.

Kaj daje Marijin vrtec otroku?

Prvo veliko darilo, ki ga dobi otrok v Marijinem vrtcu, je da ga **vzame za svojega Marija**, ki je najlepša, najbogatejša in najmogočnejša kraljica. Včasih vidimo sliko Matere božje z Detetom Jezusom. Kako ljubko se oklepa Jezus svoje Matere in s kako blaženo skrbnostjo objema Marija Jezusa! Ko vidi otrok v Marijinem vrtcu tako sliko, si lahko misli, da je v Marijinem naročju on sam in ne Jezus. Kaka sreča in čast za otroka, ki more reči Mariji: »Ti moja mati, jaz tvoj otrok!«

Poleg tega pa dobi v vrtcu tudi na tisoče dobrih brancev in sestic, ki so v vrtech po vsem svetu in starejših bratov in sester, ki so v Marijini družbi. Ker so vsi otroci ene matere, so združeni v veliko družino in pomagajo drug drugemu z molitvijo. Kako lepo in prijetno mora biti, potovati proti nebesom v tako veliki in odlični družbi!

Kaj Marijin vrtec zahteva od otroka?

Če se kdo samo vpiše v šolo, še ni dovolj, da postane učen, ampak se mora potem tudi pridno učiti. Tako tudi ni dober Marijin otrok tisti, ki se vpiše v vrtec, ampak postane to šele, če vestno in natančno spolnjuje pravila. Pravila kažejo otroku pot k Mariji in k lepemu čednostnemu življenju. Pravila

nič niso težka. Le oglej si jih malo bolj natančno in prizadevaj si po njih tudi živeti.

1. Ljubi Marijo in pogosto misli nanjo!

Vsako jutro se ji izroči z molitvijo: »O Gospa moja ...« Tako daš Mariji že zjutraj svoje oči, da ne bodo podnevi kaj grdega gledale, daš ji svoja ušesa, da ne bodo kaj grešnega slišale, daš ji svoja usta, da bodo le Jezusa in Marijo častila, svoje srce, da bo le Jezusa in Marijo ljubilo.

2. Opravi vsak dan jutranjo in večerno molitev.

3. V nedeljo in ob praznikih pojdi k sv. maši in pridigi in če mogoče tudi popoldne k večernicam. V cerkvi se lepo obnašaj. Moli pobožno in ne oziraj se ... Jezus te gleda.

4. Enkrat ali dvakrat na mesec opravi sv. spoved. Po eni spovedi smeš iti večkrat k sv. obhajilu. Čim večkrat pojdeš, tem lepša bo tvoja duša.

5. Če imaš čas in priliko, pojdi k sv. maši tudi ob delavnikih. Naredi Jezusu še to veselje, da ga greš večkrat obiskat, zlasti pred šolo in po šoli. Če ne znaš drugega, pa mu reci: »O moj Jezus, pozdravljam te! Kako sem vesel(a), da smem biti pri tebi in se s teboj razgovarjati. Blagoslovi mene in moje starše in brate in sestre. Marija, prosí zame in varuj me!«

6. Starše ubogaj na prvo besedo. Ne napravljaj jim nikdar žalosti, ampak zmeraj veselje, saj veš, da so ti namestniki božji. Zato te bo Bog blagoslovil že na tem svetu, v nebesih te pa čaka bogato plačilo.

7. Do vseh ljudi bodi prijazen in vljuden. Nikomur ne stori nič žalega, pač pa vsakemu kakšno veselje. Slabih tovarišev se ogibaj.

8. Ne preklinjaj in ne govori grdih besed. Ne pij opojnih pijač in ne kadi. Alkohol in nikotin sta za otroke strup. To naj si zapomnijo posebno dečki.

Le tisti, ki vsa ta navodila vestno in natančno spolnjuje, sme reči, da je dober Marijin otrok.

Tak se kopljejo v Afriki.

Noni in Mani v gorah.

Mladostni doživljaji z Islandije. — Spisal Jón Svengsson S. J.

Mož z gore.

V času, ko sem še majhen dečko bival pri starših v Mözruvellrju na severnem Islandskem, sem z bratom in sestro rad izletoval na visoke gore bližnje okolice. Pri tem pogostem potovanju po divji gorski samoti se je neredko primerilo, da sem doživel res čudn ereči. Nikdar pa nisem doživel kaj tako izrednega kakor to, kar bom zdaj povedal.

Nekega dne sem se igral z nekaj starejšo sestro Bogo in mlajšim bratom Manijem zunaj na cvetočem travniku poleg velike sočnozelene trate, ki je obdajala naše dvorišče. Imel sem tedaj kakih enajst let.

Vreme je bilo prekrasno, sonce je bliščeče sijalo in vetra ni bilo niti čutiti.

Kar zakliče mali Mani, z roko kazoč na kvišku v gore na zapadu:

»Boga — — Noni! — Ali vidita črno piko tam gor med pečinami?«

Midva z Bogo pogledava gor, pa nisva mogla prav ničesar najti.

Stečem k Maniju.

»Čuj, Mani, kje je črna pika, o kateri govoriš? Jaz res ne vidim.«

»Noni in Mani v gorah« je nekaj podobnega kot naša prejšnja povest »Noni in Mani«. Kakor smo s to povestjo vsestransko ugodili, tako — upamo — bo tudi nova vsem ugajala, saj je celo mičnejša kakor prejšnja.

Uredništvo.

»Ali je res ne more šizslediti?« vpraša Mani začudeno. »Jaz jo pa vidim tako dobro. Le glej, zdaj se premika navzdol, desno od pokončnih sten... tam gori visoko...«

Skušal mi je natančno pokazati smer, kam naj gledam.

»Že res...! Zdaj jo pa tudi jaz vidim!« zakličem. »Pa kaj je prav za prav to, Mani? Je li žival, ali morda človek?«

Zdaj je opazila tudi Boga čudno stvar tam gori in jo je živo motrila.

»Kaj naj bi to bilo, Boga?« vprašam sestro.

»Skoro bi rekla, da je konj,« odgovori ona.

Gledali smo torej vsi nepremično gor in smo videli, kako se črna stvar, ki se ni zdela večja ko majcena pičica počasi pa neprestano premika. Zdaj je šla navzdol, zdaj na desno, zdaj na levo.

Mani, ki je bil med nami tremi najbolj bistroviden, odgovori: »Ne, konj ni. Zatrdno mislim, da bo človek.«

Kó smo malo časa tako stali, pravi Boga:

»Ne gre mi v glavo, kaj ima ta človek tam gori opraviti, če je sploh človek! — Saj ni poti tako visoko.«

»Res je, Boga,« pravim jaz, »čudno je to. Jaz tudi ne morem tega razumeti.«

»Pa še peš hodl, kakor se vidi! Sredi poletja... Kaj takega drugače nikdar ne vidimo.«

»Mogoče mu je jahanec ušel,« rečem jaz.

»Tudi mogoče,« odgovori Boga.

Pohiteli smo vsi trije h kamnu, ki je bil ne daleč od tam in bil porasel z mahom in smo sedli.

Skrivnostni potnik je bil vedno viden in se je še vedno premikal, največ navzdol.

»Kam pa hoče?« vpraša Mani.

»Mislim, da k nam,« odgovori Boga. »Menda namerava v Mözruvelirju prenočiti.«

»To bi bilo izvrstno!« zakliče Mani, »povprašali bi ga lahko o njegovi poti in bi zvedeli, kako je tam gor. Tako visoko nismo bili še nikdar.«

»Da, to bo zanimivo,« pravim jaz. »Pa koliko časa mu bo neki treba, da pride do nas?«

»V dobri uri,« je menila Boga, »bo gotovo tukaj.«

Ko še nekaj časa sedimo na kamnu in z očmi spremljamo popotnikovo premikanje, nenadoma izgine, ko da se je v zemljo vdrl. Dospel je bil komaj do srede silnega goskega pobočja.

»Precej dolgo utegne trajati, da ga zopet zagledamo. Najbolje, če stečemo brž domov in povemo materi vso stvar.«

Rečeno — storjeno.

Skočimo brzo na noge, zdirjamo domov in pridrvimo kot vihar skozi dolgi hodnik, ki je držal v sobo.

Potrkamo.

»Naprej!«

Odpremo in najdemo mater, pri odprtem oknu sedečo, s pletenjem v naročju.

»Mati,« začne Boga, »z gore na zapadu prihaja mož.«

»In jaz sem ga prvi videl, mati,« se vtakne v besedo mali Mani.
 »Bržkone kdo izmed pastirjev osrbnika Havstena,« odgovori mati.
 »Ne,« prekinem jaz, »ker prihaja prav od zgoraj, od najvišjega vrha.«
 »Od najvišjega vrha...?« reče mati zavzeto in položi pletenje v stran.
 »Ne, skoro ni mogoče. Tako visoko ne hodijo.« (Dalje prih.)

Rešitev vgank

Rešitev vgank 5. snopiča se glasi etak:

I.

Marija, Pomočnica si bila i boš ti.

II.

1	2	3
M	O	
M	a	r
r	j	a
O	i	a
a	a	

Rešili so obe vganki: Krašče 57, šinko Jožef i Ana, Bakovec 68, Jablanovec Lajč, Mostje 47, Tibant Martin, 73, Zver Aleksander, Brūnec Slavko, 83, Hozjan Ana, 80, šalika Martin, škrban Janoš, 38, Kuzma Marija; Melinci 21: Marošša Štefan; Garešnica 373, Rožman Terezija; Markišavci: Drvarič Štefan, Popijoč Kristina, 19, Knez Irena, 12, Drvarič Terezija; V. Polana: Kelenc Jožef, žalig Anica, Gerič Joško, Noršinci: Legen Marija; D. Lendava: Tibaut Ana, Tibaut Marija, Ferkoca Marija; Lipovci: Ūlen Anica; Izakovci: Mesarič Štefan, Gorenčec Štefan. — M. Sobota, Radgonska c. 10. Horvat Zita, škafar Franc; Sv. Bistrica 12: Horvat Marija; Beltinci 155: Smodiš Katica, Grubišno polje: Stanko Slavko; Hotiza 40: Horvat Ivan; Pertoča 8: Contala Ana, 4 Contala Justina, 73, Kouš Jozefa; G. Bistrica 85: Törnär Marija i Anton; Vančaves: Gider Marija. Vsi ti dobijo kuverto i pisemski papir. V sobočkom srezi dobijo v starom Martinišči, Križova 4, v lendavskom pa v Črensovcih na vredništvu M. Ogračka. Ki so z D. Lendave i Mostja, pa dobijo pri g. dekanu Jerič Ivani. Na Hrvatsko se po pošti pošle.

Samo prvo vganko so rešili i si zahvalo zaslužili: Lipovci 24: Baligač Katica; Odranci 27: Hajdinjak Martin i Alojz, 65, Kavaš Ivan.

Strica jako veseli ta dečinska gorečnost, posebno ka naši izseljenci iz dalne Hrvatske mislijo na mili dom svoj i včijo deco na dobro. O da bi M. Ograček prišo v vsako famillijo, gde je mladina, kak včasi si načiša ta bila.

Širitelom i naročnikom! Do konca toga meseca julija mora biti pobrana i notri poslana celotna naročnina. Ki nema penez, naj določi, ka zrnje da. — Listke za dosmrtno naročitev poberite širiteje vkūp i nam pošlite notri na naše stroške.

Širitelje i širitelce! Poberite naročnino. Do konca toga meseca mora biti vsa plačana. Vsem, ki so rešili vganke, objavljene v januarskoj številki, smo poslali nagrade po pošti domo. V marciuškoj številki so objavljena njihova imena. Ki je ne bi dobo, naj se na pošti zglašiš.

Ki so rešili vganke 4. snopiča, dobijo svoje nagrade po pošti, v M. Soboti Križova 4 i v Črensovcih na uredništvu. Imena so objavljena v majniškoj številki. Zglasite se!

Nove vganke

Dopolnilna vganke

K . r . e . a . e . e . n . u .
i . o . o . a . e . z . a . —

Namesto vsakše pike postavi edno izmed naslednjih črk tak, da dobiš lepi pregovor: a, s, j, n, z, k; a, b, č, j, l, n, n, t, z.

Skriti naslov lista

Eden slovenski list je bio poslani s tem naslovom:

Č . i . e .

Marij Kina, Krog.

Šteri je té list?

Stric so se odločili, ka obiščejo v vsakoj fari naročnike M. Ogračeka. Radi bi dečici prinesli pri toj priliki nekši dar. Ne vejo pa, kakšemi dari bi se vi najbolje veselili. Vgonite, kakši dar bi najraj prinesli stric svojim naročnikom?

Ki vse tri vganke pravilno vgoni dobi za nagrado lepi svinčnik.

Mlada misijonarja

(Nadaljevanje.)

Par minut in vse je v redu,
kruhek v culo — pri obedu
bo še boljši nego zdaj,
o zdravstvuj domači kraj!

Sonce vozi že visoko,
ko dospeta mis'jonarja
pred vodico prav globoko.